

Una societat jerarquitzada[[modifica](#) | [modifica el codi](#)]

Si hem de fer cas als autors que propugnen una invasió ibèrica des del sud, ja hem dit que aquesta possiblement es produí al s. VI i sembla que en el nou ordre social els camperols de la plana, que lliurarien als caps de llinatge els excedents de les seves collites, serien els descendents de les poblacions autòctones. En tot cas, segons Barberà i Dupré (1984) és als segles IV i III aC quan apareixen i es consoliden definitivament les classes socials.

Sanmartí (2001) pensa que a partir del s. IV aC, la societat ibèrica de la costa tindria totes les característiques d'un estat arcaic, amb un control per part de la classe aristocràtica.

En primer lloc estarien els dirigents estatals de les principals formacions ètniques, entre elles la dels laietans, que és la que aquí ens interessa. Probablement, si acceptem la tesi de la invasió ibèrica, ells, juntament amb els caps de llinatge que en depenien, serien els descendents dels caps guerrers vinguts del sud

Per sota d'ells, els caps de llinatge es dedicarien bàsicament a l'activitat guerrera. Pel mecanisme de la *deuotio* els guerrers es mantenien units al seu *rex* o cabdill amb una mena de jurament de tipus religiós. Així, varen participar en qualitat de mercenaris en les guerres dels cartaginesos a Sicília, al s. V, i a la Guerra del Peloponès també a la mateixa illa. No obstant això, no tenim moltes proves pel que fa a la Laietània d'una ideologia de caràcter guerrer per part de l'aristocràcia dominant, com sí es veu en altres àrees del món ibèric.

Respecte a aquesta "classe social mitja-alta", hem de dir que molts autors defensen per a la costa del NE peninsular un model social de comunitats regides per assemblees, senats i magistrats, controlats per la classe aristocràtica. Aquesta estructura seria la que predominaria en els nuclis de primer ordre, és a dir, en el nostre cas, Burriac. Dins del model que proposem i que es basa en gran mesura en el que van exposar Gimeno i Izquierdo fa anys (1990), possiblement era una reunió de caps de llinatge o de clan (com un petit senat romà) la que regia els destins de les comunitats de primer ordre de la Laietània ibèrica. Pel que fa als nuclis de segon ordre (poblats més petits), Martínez (2002) creu que sembla molt probable que fos una assemblea de caps de família (una mena de consell d'ancians) la que resolva els problemes dels habitants.

Per sota dels caps de llinatge estaria una classe de guerrers al servei d'aquests i uns artesans que residien als poblats. Aquests formaven una classe mitjana dependent dels caps de llinatge, als quals estarien probablement vinculats mitjançant relacions clientelars.

Els productors agrícoles eren la capa més baixa i possiblement descendents de les poblacions autòctones preibèriques. Residien als petits assentaments rurals o en les cases més modestes dels poblats des dels quals cada dia baixaven a cultivar el tros de terra.